

Διδαχές μοναχής Πορφυρίας (πρώην οδηγός ταξί)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Διδαχές μοναχής Πορφυρίας

(πρώην οδηγός ταξί)

1. Πρώτα εντοπίζω το βασικό πρόβλημα αυτού που έρχεται να ζητήσει βοήθεια και μετά προχωρώ στα πνευματικότερα. Πολλοί εδώ έχουν πετάξει τα ψυχοφάρμακα. Ήρθε μια και της είπα κάτι τρελό: «Φτιάξε τα μαλλιά σου για να γίνεις καλά». Μου λέει: «Γερόντισσα, είσαι τρελή;». Τελικά δεν ήμουν και τόσο τρελή. Πράγματι, μόλις έφτιαξε τα μαλλιά της και ομόρφυνε, ανέβηκε το ηθικό της και πέταξε τα ψυχοφάρμακα.
2. Χρησιμοποιούμε τον Χριστό, δεν Τον εμπιστευόμαστε, γι' αυτό δεν εμφανίζεται. Να λέμε: «Γεννηθήτω το θέλημά Σου».
3. Από τον πόνο μου πήγα να κοιμηθώ. Ο γέροντας Πορφύριος έλεγε μέσα μου: «Σήκω να διαβάσεις το κόκκινο βιβλίο που έχουν γράψει για μένα». Μου ήρθε να το πετάξω. Πάλι όμως άκουσα τη φωνή του: «Σήκω να διαβάσεις το βιβλίο». Τελικά το διάβασα όλη νύχτα και από τότε τον αγάπησα. Πήρα το όνομά του και τον λατρεύω. Μαζί τρώμε, μαζί μιλάμε, μαζί περπατάμε. Του ζητάω και κάνει θαύματα στους ανθρώπους. Του λέω: «Γεροντάκο μου, βοήθησε αυτό τον άνθρωπο» και ο Γέροντας κάνει το θαύμα. Είμαστε με τον Γεροντάκο πολύ κοντά.
4. Στον πονεμένο δεν μπορείς να μιλήσεις κατευθείαν για τον Θεό. Πρώτα πρέπει να ηρεμήσεις την ψυχούλα του, να τον γιατρέψεις, να του δώσεις χαρά και μετά να πας στον Θεό.

5. Ο πόνος σε πάει στον Θεό. Η θλίψη σε απομονώνει. Όλο ζητάμε από τον Χριστό , ενώ θα έπρεπε να Τον εμπιστευόμαστε . Ο π. Πορφύριος είχε πολλή αγάπη. Η αγάπη του ήταν γιατρικό, όχι τα θαύματα που έκανε. Η αγάπη του ήταν αυτή που σε συγκινούσε, τα θαύματα τα έκαμε η χάρη του Θεού. Αισθάνομαι ότι είμαστε μαζί με τον Γέροντα και με τον Χριστό. Του λέω: «Γεροντάκο, πάρε με αγκαλίτσα να κοιμηθούμε, γιατί είμαι κουρασμένη. Αν δεν 'έλθει κάποια φορά , το λέω στον Χριστό και νιώθω την παρηγοριά Του. Η αγνή αγάπη είναι δοτική!

6. Όταν με απορρίπτουν, λέω πως έτσι ήθελε ο Χριστός. Ένα πράγμα με πικραίνει. Που η μητέρα δεν αγαπάει το παιδί της. Που έχει εγωιστική αγάπη. Δεν έχω άλλη πίκρα στη ζωή μου. Και μαλώνω τον Γεροντάκο που δεν κάνει κάτι για να μην υπάρχει χάσμα μεταξύ μάννας και παιδιών. Τα παιδιά που έμπλεξαν με τα ναρκωτικά μου λένε: «Αν η μάνα μας μας αγαπούσε όπως εσύ, δε θα φτάναμε στα ναρκωτικά... Πώς θα θέλαμε να είσαι μαμά μας!». Αυτό με διαλύει όταν το ακούω. Και θέλω οι γονείς να αγαπούν με θεϊκή αγάπη τα παιδιά τους. Όταν τα μωρά κλαίνε, πρέπει η μάνα να τα βάζει πάνω στο μάγουλό της. Διότι μπορεί να σταματάνε κάποια στιγμή το κλάμα, γιατί παραιτούνται, όμως αποξενώνονται από τους γονείς. Και έτσι γίνονται νευρικά όταν μεγαλώνουν.

7. Οι ψυχολόγοι δεν μπορούν να βοηθήσουν διότι δεν ξεπέρασαν τον εαυτό τους. Ένας που έχει βουλιάξει στα προβλήματά του δεν μπορεί να βοηθήσει τον άλλον. Έχω ξεπεράσει τον βαθύ μου πόνο, γι' αυτό μπορώ και απαλύνω τον πόνο των άλλων.

8. Κατά τη διάρκεια μιας κούρσας είπα σε κάποια: «Μωρέ , γιατί λες πως θες να κάνεις εξωσωματική; Τώρα που σε είδα στον κοιλιά, έχεις εκεί μια γυάλα, με ένα μωράκι μέσα. Είσαι έγκυος». Πράγματι η κοπέλα με πήρε τηλέφωνο μετά από λίγες μέρες και μου είπε πως είναι έγκυος. Εκείνη τη νύχτα νύσταζα πολύ και όλο κουτούλαγα πάνω στο τιμόνι, αλλά με το που μου είπε η κοπέλα αυτά για την εξωσωματική ξύπνησα, και έτσι έγινε η αποκάλυψη.

9. Όταν νοσηλεύτηκα στο νοσοκομείο «Σωτηρία», δίπλα μου ήταν μια κοπέλα 21 χρονών με φυματίωση στο τελικό στάδιο, πετσί και κόκαλο. Πόνεσα γι' αυτή πολύ. Έκανα προσευχή να γίνει καλά και να πάρω την αρρώστια της. Έτσι κι έγινε! Την άλλη μέρα ήταν καλά η κοπελίτσα. Εγώ ακόμα υποφέρω.

10. Πέρασα πέτρινα χρόνια. Πέρασα όλο τον δικό μου πόνο, και έγινα μια αγκαλιά αγάπης... Όπως λέει και ο γέροντας Παΐσιος, «πέταξέ τα όλα για να πετάξεις». Και μετά γνώρισα τον γέροντα Πορφύριο κι έτσι ολοκλήρωσα την αγάπη μου...

«Από το χάος στο φως
Στα ίχνη ενός σπουδαίου
ανθρώπου του Θεού»

ΑΡΧΙΜ. ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr